

Sygn. akt I NSP 32/19

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska

w sprawie ze skargi M. S.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I NSP 9/18,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 24 czerwca 2019 r.

zażalenia M. S. na postanowienie Sądu Najwyższego z 22 maja 2019 r.,
sygn. I NSP 32/19

pozostawia zażalenie bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 maja 2019 r. Sąd Najwyższy pozostawił bez rozpoznania skargę M. S. na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I NSP 9/18 oraz zwolnił skarżącego od wydatków tego postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

M. S. wniósł zażalenie na powyższe postanowienie, zaskarżając je w całości i domagając się jego uchylenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niedopuszczalne.

Orzeczenia Sądu Najwyższego co do zasady nie podlegają zaskarżeniu. Odstępstwo od tej reguły stanowiłoby wyjątek, który musiałby mieć swą wyraźną podstawę prawną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 lutego 2017 r., II PO

1/17 i powołane w nim orzecznictwo). Sąd Najwyższy nie jest bowiem sądem powszechnym. Nie rozpoznaje sprawy w toku instancji, tak jak sąd powszechny. Rozpoznaje sprawy wyraźnie przypisane w ustawie.

Mając na uwadze, że żaden przepis prawa nie przewiduje możliwości zaskarżenia rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego o pozostawieniu bez rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania, należy tym samym uznać, że zażalenie skarżącego nie ma prawnego oparcia.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.